

CARMINA GRÆCA

Rythmica Gratulatoria

De Reditu

Serenissimi, Sacratissimi &

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ

Principis

CAROLI II.

Magnæ Britanniae,

Galliae & Hiberniae

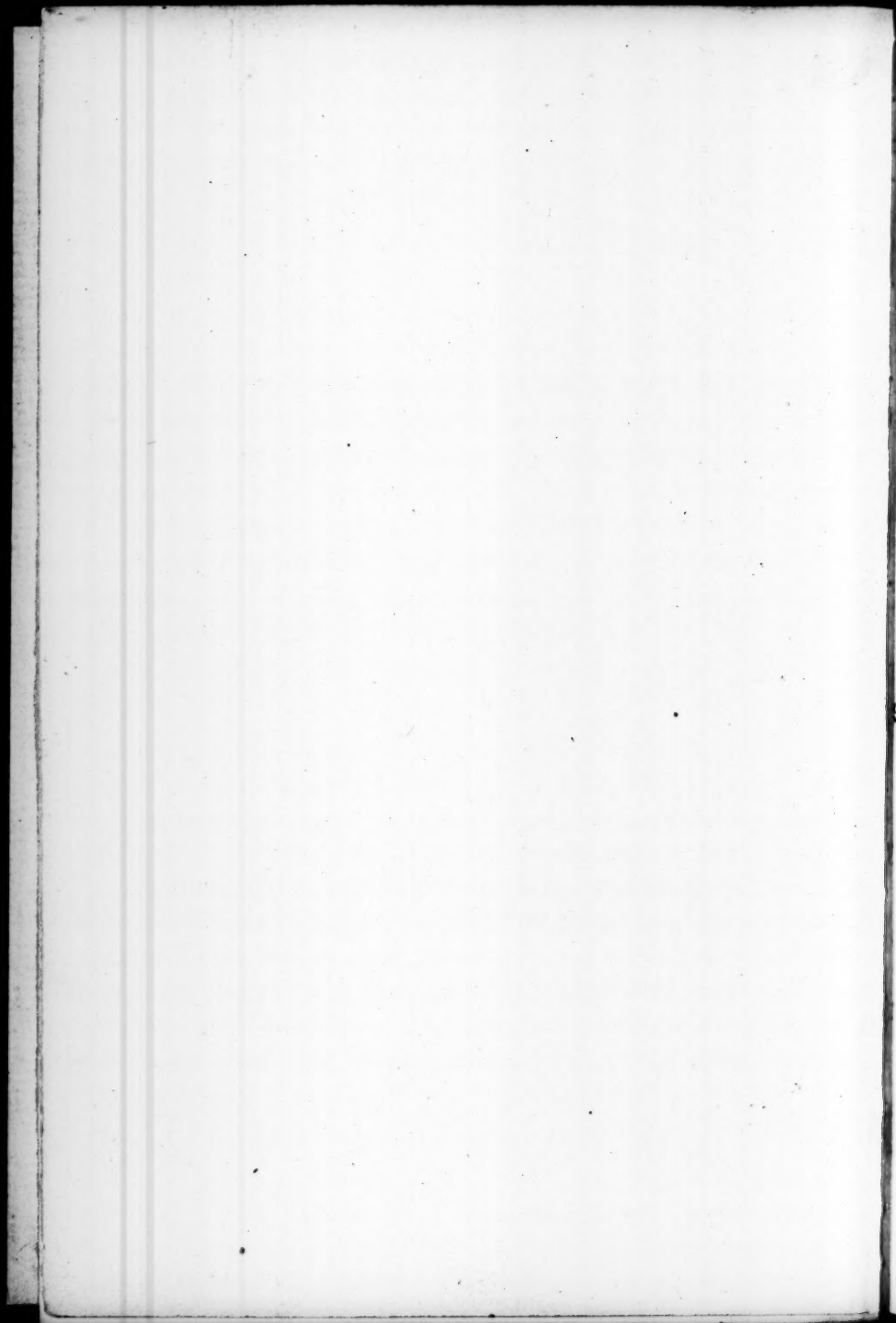
Regis.

Composita à Constantino Rodokanacide Chienfi, tunc commorante
in Celeberrima Academia Oxonienfi.

OXONIÆ,

Typis A. & L. Lichfield, Acad.

Typogr. Anno Dom. M. DC. LX.

Τῷ σειφανέσῳ τῷ Ἀνδρὶ καὶ ὄντως εὐγενέσῳ
 Δεσπότη ΓΟΥΛΙΕΛΜΩ, τῷ ΣΕΤΜΟΥ-
 ΡΩ, τῷ Μαρχῶνι, Κόμισι τῇ Ἐρφορδίας, Ἀν-
 πτόμιτι τῇ Εὐπεδίσ, Ἰσπητῇ τῇ σεισκελίδε
 Λοχαρχῶν ὁπισήμων, Συμβέλω ἐν τοῖς
 ἀπορρήτοις τῷ πάνυ τῇ Βασιλέως
 Μεγαλοσωῆς καὶ ἀξιοφρεπεσίῳ
 τῷ ἐν Ὁξονίᾳ φερντισηεί-
 ῳν Ἀκαδημαρχῇ
 εὖ πεφύτῳ.

ροι τῷ ἀρετίῳ ἀγαπᾶν ἐπαγγέλ-
 λον, σειφανέσῳ καὶ σοφώτατε
 Δέσποτα, ὁφείλουσιν ἐυκαιρίας ἐπι-
 λαβόμενοι πᾶσι φανεροῖς ποιήσα-
 ῶς, ὅσον ἐπὶ τῇ καταλύσει τῇ τυ-
 ραννίδος, καὶ πρὸς τῇ θεῷ τῇ Εὐνομίας Ἀσδοκίας
 σωευφραίνον. Τέτοις ὃ μάλιστα φερντικῇ τῷ
 τοῖς ἐκπορεῖν ἀξιόλογον ἔρπον, ὅσοι τυγχάνουσιν
 διατρέχοντες ἐν τῇ αὐτῇ Χώρα, ἐν ἧ ἡπερ ἡ Βα-
 ριλεία πολλῶ καὶ μακρῶ κλύδωνι καταστεινῶται,
 πάλιν τῇ τῇ Θεῷ χεῖρι ταχέως ἐπαναρθῶται.
 Ἐπὶ ὃ φερντικῇ ἐν δυνάμει, φερντικῇ ταῖς τοιαῦτα
 ἐμπειρίας πως ἔχοντες, καὶ τοῖς πόρρω καποικῶ-

Ἐλευσίην ἐπὶ τῇ διώξει τῶν ἀρετῶν, καὶ τῇ τῶν κα-
κίας ἐκκλίσει. Ἐὰν γὰρ τοῖς ἀπορροπολήτως ἐπιτη-
δεύοιεν, πᾶσι τοῖς ὄντι δίδεσθαι ἀντιπαραρρη-
σίας τῇ νομίμῳ τῆ Βασιλείας Ἀποκραιπείᾳ συγ-
χαίρειν, καὶ τῇ πολυποθήτῳ τῆ Ἀρχιερίων εἰρήνῃ
Ῥωμαιοῦ, ὃν ὁ μὲν ὄντι εἰκὼν ἐμφυχὸς Θεῷ, ἢ ὅ-
τις ὁ Χριστός, ὁ φυλάττων ἀκύνεον καὶ ἀτάραχον
τὴν ψυχὴν τῆ εἰρήνῃ διακόντων. Ἐπεὶ
ταύτων καθ' ἑξῆς ἐνιαυτὸς ἐν τῇδε τῇ ὀνομαστοτάτῃ
Νήσῳ καθήκησα καὶ περὶ τῶν ἐτέροις ἐπιδόμῳ
τόποις τὰ μετὰ βίας καὶ ὀφθαλμίας ἐσχευμέν-
τα, καὶ δεῦρο κατ' οἰκονομίαν Θεῷ ὑψηλῶς,
ποῖς ἀλλοῖς συμμεμνησθεὶς τὰς ἀνωμαλίας καὶ τοῦ
ἐξ ἁπλῶς τῆ Βασιλείας ἐσβατεύειν πολυῶντας,
τελευταῖον ὅτι ἀκήκοα καὶ τῆ δεσποσύνης καὶ παν-
εργασίᾳ ἐπιδόσον τῆς πάνυ Μεγαλοσύνης τοῦ
Γαληνοτάτου Βασιλέως Καρόλου τοῦ δευτέρου καὶ
Θεοφυλάκῃ, εὐλογοῦν ἡ ἡσυχία ῥυθμοῖς Ἑλληνι-
κοῖς ἐξακριβῶσαι πάντα διὰ βραχέων. Τὸτο δ'
ἐξεπίτηδες πεποιήματα, ὅπως μὴ μόνον οἱ ἐν Δυσι-
κοῖς ὄντες τόποις, ἀλλὰ καὶ οἱ νῦν ἐπιχρῆστοι ἡμῶν
Ἕλληνες, οἱ τὴν Ἀνατολὴν οἰκῶντες, ἀκούσωσιν
ἐκείνα, καὶ πρὸς τῇ θεόθεν τῇ πάνυ Μεγαλοσύνης
τῆ Γαληνοτάτου Βασιλείας ἐπιδόσω Ῥωμαιοῖς,
ὡς ἂν Ἀσρῶ ἡλιοφανεῖ ἐξ Ἀνατολῆς θείας
ποῖς Ἀγρίοις οἰκονομικῶς ἐπανελθόντι, κη-
μήροις τῶν ὄντι ἐν ἀταξίᾳ σκισθῇ.

Καὶ γὰρ ἅπασιν πόρ' ἡμῶν γέσιμον Ἀγγλοῖς,
Θέλει γλιχομύθοις φυτάνεως Καθέλει
Ἡ τοιαύτη φεισώθηται ἀμέλει καὶ Βεϊτανιωφι-
λῆς τῇ Βασιλείᾳ παλινοδρομία, ὅσα ὄντως πα-
λιννομία. Περιύκεισι γὰρ οἱ Ἕλληνες ἄρχεσθαι
πάν ἄναδόν τοῖς καὶ Ἀγγλων μάλιστα Βασι-
λεῦσι, μεμνημένοι τῇ Μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ Βει-
ταννῷ ὄντος καὶ καὶ Ἑλλήνων θεοσεβῶς καὶ πατρι-
κῶς βασιλεύσαντος. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρ'
ἐκείνῃς Ῥωμαῖοι μέχρι τοῦ νῦν τῇ ἐπιχειρη-
ζέσει ἡμῶν γλώττῃ ὀνομαζόμεθα, διὰ τιμὴν
ἀμέλει μερίσιν ἄροντες τὸ παρ' ἐκείνῃς τοι-
στο ὅπτεδεν ἡμῖν ὄνομα. Ἐπεὶ δὲ τυγχάνω
κεχηρημένῃ νέφ' ἡμῶν τι καὶ ἐκ εἰσώδῃς ἐπὶ
γένει, μελιφθόγγῳ δ' ὁμῶς καὶ ῥυθμικῷ, αἷς ἐκ
παντὶ ἐπιχωρεῖ φιλεῖ γενέσθαι ἰδιώματι, ἀνα-
καῖον ὑπέληφα τῇ Ῥῆ ὄντως Ἑυγενεσάτῃ
καὶ Ἡρωϊκῇ Δεσποσίᾳ ἀφιερῶσαι. Καὶ ταῦ-
τά γε, ὅτι τιούτων ἐδόκει ἐκλιπαρεῖν Ὑπερα-
σιστῶν, ὅστις οἷος τ' ἂν εἴη διόπτην ἐκείνην
καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἀξιόλογα ποιήσας. ὁ-
μοῦ Ῥοὶ μόνῳ παρέπει, ἅτε δὴ καὶ ἐν Ὀξονίᾳ
φεισώθητων φροντισθέντων ὅλως σεμνοπρεπεσάτω
Ἀκαδημαρχῇ ὑπάρχοντι, καὶ καὶ Ἑλληνικῶν
ἐμπειροτάτῳ γραμματῶν. ἔτω γὰρ διὰ τῆς
οἷς ὑπερέχει καὶ λαμπρᾶς ἀρετῆς ἢ καὶ
ἐπὶ νεότητι ῥᾶον ἂν τηρηθεῖν ἀμωμῶς
ὑπὸ καὶ ὑγείῃ, ὁ, τιούν πεφυκόταν.

Δέμας

Δέδομαι ποίνῃσι πλὴν σὺν ἀξιοφροσύνῃ καὶ
ἥρωικῶν Δεσποτεῖαν ἐννοικῶς, ὡς ἔιωθε, ταῦτ'
ἐποδέξαο, μηδὲ μῶς ἀφορῶσαν ἢ ποιήσαντα,
ἀλλὰ μᾶλλον ἢ ἐκείνῃ σκοπὸν μετὰ τ' ἐνδιαθέτε
καρδίας, ὅς ἀδιαλείπτως. ἔυχεται πᾶς Παναει-
σομεγίστῳ Θεῷ ἁδαιμονεῖν σε εἰς ἀπεράντους
ἔνιαυτὸς ἐρραμύως, εἰρηκικῶς καὶ πειχαρῶς ἢ
βίον διαίοντα.

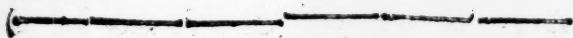
Τῇ σῇ Σέμνοφροσύνῃ καὶ

Περιφανεστάτῃ Δεσποτεῖᾳ

Ἐπειδέσασθε δέλη

Κωνσταντίνος ὁ Ροδολιανός

ὁ Χῖος.

Ἐπι ρυθμικὰ (ἐνίων ἥρωικῶν πορτεδέντων) συ γ-
 χαίροντα πρὶ τ' ἐπανόδῳ τῷ Γαληνοτάτῳ Ἀρ-
 χοντῷ Καρλίω τῷ δαυτέρῳ καὶ Θεοφύ-
 λαις τῷ μεσσίῳ Βετανίας ,
 Γαλλίας καὶ Ἰβερνίας Βασιλέως.

Ἐννεπε Μῦσα βόπας Δολομίτας Φόρκυνθ' ἔλας ,
 Ὅς πλείστα Βετανοῖς πῆματα δῆναι ἔφρ.
 Τέκν' ἔτι Δυσμίσσητα Θεὰ Συναΐδ' ἔγ' ἐκείνῃς,
 Ὅς ἂν ἴδοι θνητὸς τῶτον, ἔπειτ' ἐρύκοι.
 Καὶ γὰρ ζῆλθ' ἐκείνῳ ἔρχεται ἐκ σινυπάρχε.
 Χρὴ φθόνον ἔν' ὠθεῖν, ὥς φόνον ὄντα μέγαν.
 Ἐκ τῷ γὰρ δόλθ' ὄζιν ἀμήχανθ', ἢ καὶ ὕβρις,
 Βασκανία, πένθη, δάκρυα καὶ ὀδυνά.
 Τέκνα γέννηθεν, Ἐχθρὰ, πέλωρος ὄρις πορσέθ' ὕδρω
 Ἡδ' Χίμαιρα μὲνθ' πυρὸς ἔχουσα μέγα.
 Ταῦτα πόνον καὶ δῆειν ἄπαρ, μέρψιν ἔθηκεν,
 Ὅντα γένθ' φαῦλα, βάσκανα καὶ χαλεπά.
 Ταῦτα δ' ἴδ' ἐλεφαίρειος βασιλῆϊα φύλα,
 Ἀχθόμεν' ἀπυχέσι, πᾶσι τε τοῖς ἀγαθοῖς.
 Ζῶς δ' ἡ μέγα δέηθ' ἐγρυαλίζει τοῖς βασιλῆσι,
 Τεύσσει' ἀπὸ πᾶνθ' Φόρκυνθ' ἀργαλέα.
 Ἡ γὰρ ἴς Ἡρακλῆος ἐδάμαστέ μιν, ἢ φθόνθ' ἔλθ',
 Θυμὸν πικρόνθ' καὶ δαπανῶν τό κέαρ.
 Χαίρετε ποίγνῳ Μῦσ᾽ καὶ δότε νωὶ λιγαίνην
 Νίκῳ Καρλίῳ πᾶσι τῷ Φορκυνίῳ.

Ζεὺς

Ζεὺς γὰρ ἀπὸ μὲν ἄλ' ὀρέξῃ Κασέλω Βασιλῆϊ,
 Σκῆπτερον τέτρω δὲς πύριον αὐτοῖς ἔχρη.
 Τίη καὶ μιν Παλλὰς Ἀθήνη ὡς τὸ πάρος περ,
 Κοσμήσ' ἐσθλίῳ μῆδεϊ καὶ σφίη.
 Ῥύθμισον ἔν μοι Μῆσα λόγους καὶ ἔπι λιγυρχῆ,
 Ὡς πᾶς ἀν γνοίη πῆματα χάρματα τέ.

Αναξ ὁ πρῶτος Κασέλω ἦν Βελαννοῖς τὸ κλέθ,
 Παρακρυβεῖσι δ' ἔπειτα δεινὸν ἐδόκει δέθ.
 Οὐτ' ἦν Ἀρχὸν δίκαιθ, θεοσεβῆς, αἰδοῖθ,
 Ἐιρηνηκὸς, φιλάνθρωπθ, φιλάγαθθ καὶ θεῖθ.
 Ἄλλ' Ὅρις ὁ πελώειθ ἧ δῆμον δειλεάσας,
 Σὺν τέτοις φαίρει) σκληρῶς σῆτον ἀνασκευάσας.
 Τῆτ' ἀνωθεν πεπύθασιν ἄξιοι πμωείας,
 Καὶ ἤρξαντο γλιχόμενοι τότε ἀρχοκλονίας.
 (Οὐ σῆτο χτ' πᾶν φημι, μόνοις γὰρ Φορκυωίοις
 Μέμφομαι ζώοις δουλεῖς, φαύλοις καὶ ὀλεθρίοις.
 Ὁ γὰρ Θεὸς ἠλέησε μὴ κοινωῆσαι φόνου
 Πλείους ἀνδρας θεοσεβεῖς, ὡς κακῶν μεῖζον μόνοι.)
 Ὅθεν βέλθ θανάσιμον ἠυτρέπταν ἀφείναι,
 Καὶ ἀνήκεσον ὀλεθρον Ἀρχοντι ἐσθθεῖναι.
 Ρασιλεῖ ἐπολέμησαν, ἐπύρηνσαν λαβόντες,
 Θανάτῳ κατεδίχσαν, ἐκ οἶδα πῶς παδύγτες.
 Ἐτέλεσαν ὅ, τ' ἠδελον πλείους μετὰ μαλίας,
 Ἀπέκτειναν ἧ δίκαιον δεινῆς μετ' αἰτοπίας.
 Τίς Θεὸς νόμθ οἶδς τ' ἦν Ἀρχον ἀνασκευάσαι,
 Καὶ κρίσει ἀγαθῇ τινι θανεῖν κατεδίχσαι;
 Οὐδεὶς πρὸν δίκαιος, ἀλλὰ Δαίμονθ βία
 Μισοκάλῃ καὶ χαίρειθ πάσῃ χηυστολεδείῃ.

Ἐχιδνῆς

(γ' .)

Ἐχίδνης γόνυ τὸν ὄϊν, ὄφεις ἐξαισίς,
καὶ μισανθρώπων εὐστως καὶ πᾶμπαν ἀνθρώπων.
Ἦσαν ὃ καὶ πολιπκοὶ ἐναδιαφορῶντες
Ἀλγίμασι βασιλικοῖς καὶ πύρρῳ θεωρῶντες.
Τὸν ἐν τῇ μνήμῃ ἔχοντες (εἰ τὸ φέρον σε φέρει,
φέρει καὶ φέρει, εἰ δὲ μή, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.)
Ζῶσι γὰρ ἅπαντες βροτοὶ ἐχὼς ὡς αὐτοὶ ποθεῖσιν,
Ἀλλ' ὡς ἡ βία συμβιοῖ τέτοις θνητὰ ζητῶσιν.
Ἀεὶν δ' ἄλλιν ἐναλλαξ' ἐνίοθ' ἀμὴν φέρεται,
Ὅταν ὃ τέτων τύχῃσιν, εἰς χεῖρον αὐτοῖς πέσῃ.
οὕτως ὅτι βίῃ μεσὸς πάντων ἀτυχῆμαί των,
Ὀλιγορόντων οὗθ' ἐπιπλεονέκτημαί των,
Ἦσαν ὃ καὶ ἄλλοι τινὲς, ἀλλ' ἐκ ἐντεχεῖς λίαν,
Ἠέμενοι πορδαῖος τύχῃ εἰς εὐπραγίαν.
Ἐφαίνοντο δ' ἐχέροντι πολὺ ταύτης ἀπείχην,
Μᾶλλον ὃ εἰς τὸ ἔτερον αὐτῆς ἄκρον περσέχον.
Ἀλγίθυροι γὰρ ἀρεταῖς πέλευσιν αἱ κακίαι
Ἐν τῇ ψυχῇ, ὡς σώμασιν ὑψέαις ἀρρώστιαι.
Ταῦτά γ' ὑπάρχει εἰς πονηρὸν ἡμῖν ἔξ ἀπὸ θεῆας,
Τὸ Ἀδάμ τὸ πρῶτον καὶ τὸ τὸν ἄνθρωπον.
Βασιλὸς δ' ἀτλητὰ παθὼν, γενναῖος μὲν ἀπῆλθεν
Ἐἰς ἔρανδον, εἰς τὸ Θεὸν μακάρεσσι ἀνῆλθεν.
Ἐκεῖ (παθὼν, ὡς ὁ Χεῖρος, ἐν ἑαυτῷ) ἀγαλλιάσθαι,
Μάκαρ τε καὶ ἀειχαρὴς ἐκεῖ θεῶς πᾶσι.
Ἦν ἐν ἑαυτῷ φιλόθεος Ἀναξ καὶ Θεορρήμων,
Ἀκακὸς τε καὶ ἀσπασχύνων, σοφὸς τε καὶ δικλέρμων.
Ἐκεῖ δ' ἔχον αἰώνιον δόξαν συμβασιλεύει
Θεῷ, Ἀγγέλοις τε αὐτῷ πάντοτε συσχορεῖ.
Σκοπεῖ ὃ τέως ἡμῶν οἱ μέποχοι τὸ σόνον,
Ὡς τῷ ὕστερον ἔγνωσαν, λεχόντες δεινὸν πόνον.

Ὡς γδ' ἀνέπην Κάρολθ', ταχύ τις ἀπανέση.
 Τίς δ', εἰπάτω τις φάνημιθ', τότ' εὖ αὐτοῖς ἐπέση ;
 Οὐ Δημοκρούαζ', ὥς αὐτοὶ πλείπτα μὲρ ἠγύντο,
 Ἀλλὰ Δημάρχης φοβερὸς, ὥς καλῶς ἐπηρεάντο.
 Μισάρχης ἦν τὸ πρότερον, ὥς τύχοι πανταρχίας,
 Φιλάρχης γέρον' ἔπειτα λαχὼν τῆς Δημοῤῥχας.
 Οὐδ' ἔτι μὲν ἐπὶ δ' ἡμαθῶν ἐκράτῃ,
 Δόλω καὶ βίᾳ φέρων πᾶν καὶ ἄγων ἐδυσάτει.
 Τέως ἀπῆλθεν, ἀλλὰ ποῖ ; φαῖεν οἱ γνωμολόγοι,
 Ἰερομύσαι καὶ σοφοὶ καὶ οἱ ἐρανολόγοι.
 Ἀρχοκτονίας γεροντὸς πρώτῃ μόνῃ τ' αἰψά,
 Ἀυτῇ πατόντ' μὲν αὐτῷ φαίνοιτ' ἂν ὀλεσθῆναι.
 Τὸ γένθ' μὲν ἔπειτ' αὐτῷ ἐζήτει βασιλεῦσαι,
 Ἥ δ' ὅθι καὶ ἡ Νέμεσις ἀντέστη μὴ φρωτεῦσαι.
 Ἐχέει γδ' φιλόμοιροι πῶν τύχῃ μετὰ βίας,
 Ἀλλ' ἐκ ἀσάλευτον αἶν', ὥς οἱ μετ' ἐυνομίας.
 Μανασίτης γδ' ἔδρανε Κάρολθ' ὁ Κομπήτωρ,
 Ἡυδύμει δ' ὅμως, ὅτι ἦν παίδων πολλῶν γενήτωρ.
 Τόγοις, γονεῦσιν ἔρεπτα πέλει πολυτεκνία,
 Ἀρχόντων καὶ μοιειγενῆς τῆς πλήθους εὐλογία.
 Ἥ σῶσαι λαὸν πέφυκεν ὕβειπὼν ἀπ' ἀνδράπων,
 Ἰεροκτόνων φαύλων τε καὶ ἐκπάγλων μερόπων.
 Εὖτ' αἶν ἡ μοῖρα ἴλεως ἐλισσομένη ἦκει,
 Ἐλεθ', κλέθ', φέρετα καὶ δένθ', ὥς περσθήκει.
 Τότε δεινότερα κατὰ εἰς ὅλῃ Βεϊταννίαν
 Ἥλαθον, ἄλλε θελήσαντ' ἔχεν πῶν Βασιλείαν.
 Τίς ἔπος, εἴποι τις σοφὸς, τὸ βασιλικὸν κῦδθ'
 Τότ' ἐτόλμα καταλαβεῖν καὶ ἔχειν τοῖον μῆδθ' ;

Ὡς τὸ μὴ Βλαπτερος ἀνὴρ καὶ εὖ εἰδὼς τὰ τεύχεα,
 Ἐρεῖται μίαν στρατιωτὴν καὶ δυοίμερος ἔυχες.
 Ἐχθρὸς τραυμάτων βίαιος, δίκης καὶ νόμου φοβόρτος,
 Καὶ σφοδρῶντις παντὸς ἐνθάδ' καὶ κυκλῶν πᾶν, ὡς μῶρος.
 Ἦν ἔτι ἐπιπύδεται πᾶσι ὄντι στρατοκράτωρ,
 Ἀπόλωλε δ' ὅτ' ἦεν γένεσσι δημοκράτωρ.
 Οὕτως ἄφρων τοῖς ἀγαθοῖς ἔστιν ἔχ' ἡσυχάζει,
 Ὅθεν κόρος καὶ τὸ παρὸν αὐτῷ ἀνασκευάζει.
 Ὡς μὲν ὀλίγον πύδοιτ' ἐν τῇς τέλει δυσμορίας,
 Τέλους πεισάσης ἐκ Θεῶν τὴν τύχην ἀταξίας.
 Τότε ζῶονόησεν ἐλάνθων ἡ δόξα τὸ νέον,
 Καὶ ἦδοντ' ἀπολέσαντες τὸ βασιλικὸν δέον.
 Οὐδεὶς δ' ἐτόλμα φανερεῖν ὃ εἶχεν ἐν καρδίᾳ,
 Καὶ δεῖξαι, ὅτι ἀληθῶς ὡς ἐν μεταμελείᾳ.
 Λυμεῶνες γὰρ γέγοντο οἱ σὺν αὐτῷ κρατῆντες,
 Καὶ τοῖς μὴ πείδουσι δεινὰ τότ' ἦσαν ἀπειλῶντες.
 Ἐνιοὶ δ' ἐπεχείρησαν τέλους ἐλδοθεῖν,
 Ὅμως ἐκ ἡδυνήθησαν τὸ τοῦ ἀποπληρῶσαι.
 Καί τοις γὰρ ἔτι γέρονε πρὸς φόρος τοῖς ζητῶσι,
 Καὶ βασιλέως ἀφίξιν ἢ ἀπειποθοῦσιν.
 Ἐπαχρον ἐν πᾶσι μεταξὺ δολοεῖς καὶ σκεδᾶσιν,
 Ἐφοβῶντο οἱ θητικοὶ, ἐπὶ πᾶσι χυδαῖσιν.
 Σὺν χυδαῖς ἦν καὶ δύρυβος, διάφορος ἡ γνώμη,
 Ἀλλ' ἔκαστον ἐκάλυνεν ἢ τῇ στρατηγῶν ῥώμῃ.
 Καὶ γὰρ νοῖς πρῶτον αὐτοῖς ἦν ἡ δημοκρατία,
 Καὶ τέλος γέρονε δεινὰ τέτοις στρατοκρατίᾳ.
 Μῆτε μὲν οἱ δημαγωγοὶ ἐτόλμων τυρτυνεῖν,
 Καὶ δόγμα τι κρατορικὸν πᾶσι δημοσιεῦσαι,

Ὡς γὰρ Ἀρχοντὰ ἔσιν ἐν Στρατοπεδάρχῃς βλάπτει,
 καὶ στρατιῶτης Στρατιῶν δόλον ἔσθ' ὅτε βλάπτει.
 Οὕτω μὲν ἀναπύμπλαυ πολλὰς τ' πορνείας
 Ἀλλ' οὐδ' ἄλλα, ὥς λοιμὸς γείτονας ἀρρώστιας.
 Πολλὰς γὰρ ἡ πείβεται ἔλκει παρὰ νομία
 ἔυκολι δῆτες, ὥς πυρὸς ἐπιπείκου βία.
 Ἐζήτεν ἰδιόθρησκοι τυχεῖν αὐτοπραγίας,
 Ἡδελογοὶ φιλόχριστοι λαχεῖν τ' εὐνομίας.
 Οὐκ ἐμπόλοι ἔλεγον ἄλλα καὶ Ἀσπολόβοι,
 Ταῦτα παρώρων ἅπαντες οἱ ὄντες Θεολόβοι.
 Μακρὸν ἂν εἴη ἀληθῶς, εἰ θέλοιμ' ἀκείβωται
 Τὰ τότε πάντα ἅπαντα καὶ πᾶσι φανερώσαι.
 Ὅλως δ' ὁ Ἐπιμειθεὺς ἐκράτει σιωδραμόντας
 Ἔεις καταδίκην Ἀρχοντῶν, καὶ δίκως συμβαλόντας.
 Ὅμως ἡ Ἐπιμήθει' ἔχεις ἐ χρησιμεύει,
 Ὡς θανόντα τὸ φάρμακον ἔδ' ἐποδ' ἰατρύνει.
 Ποιὴν ὁπίσω ἔκλειται πᾶσιν ἀχρημονῶσι,
 Καὶ τιμωρία ἴσεται πᾶσι κακοπραΰσι.
 Τοῦτο δ' ἴσως τοῦ Θεοῦ ἐν τοῖς γένεσι κεῖται,
 Ἀφ' ἧς ποιγᾶται ὁ κακὸς, ἐδολὸς δ' ἐρηθεῖται.
 Ἡγανόκειν μὲν τοὶ ὀρθῶς, ἦσαν γὰρ ἐφευσιμβροί,
 Τιμὰς, φρωτέϊα, χρήματα πάνπαν ἀρηρημένοι.
 Ὅδον δ' ὅμως πῶς αὐτῶν πῆρε ἡ αὐμοιεία,
 Καὶ κλέοντας ἦτε καὶ μὴ εἶχεν ἐν ὑποείῃ.
 Ἐυκολον γὰρ τ' ἀτυχήν δυσυχὴν μὲν ποιῆσαι,
 Ἀλλ' ἐναλλαξὶ ἐργάζεσθαι ἐκ ἑσ' ἀκολοιῶσαι.
 Τὴν ψυχὴν μὲν ἐδάκνοντο καὶ δίχα θυμὸν εἶχον,
 Καὶ βίον ἐν κακότητι καὶ ἐν ἀνίαις πύχον.

(9.)

Τέλει δ' ὁ Γαῖαρχος μετὰ πολλὰς χειμῶνας
Εὐδίαν ὥπασε ταχὺ, παύσας τὰς ἀνιμῶνας.
Καὶ δὲ Μόσχος ὁ φρένιμος ἦλθε καὶ Ταξιάρχης,
Ὁ τῆς Βορείας πάσης γῆς ἀείβλεπτος Τοπάρχης.
Ὅν ἡ Φοβέερα Πάλλας ἐκόσμησε πλεσίως,
καὶ πειρωτοῖς δώρεϊς ἔξοχον ἐπέμφε τότε αἰσίως.
Καὶ οἶδεν ὅτι, ὅστις ἂν ἐν ταύτῃ τῇ νεφέλῃ
Παῦσαι χάλαζαν αἵματος πρὸς φίλης πάσας θέλῃ,
Κλέει δ' ἂν λάβοι μέγιστον μετὰ δυνμερίας,
Πρὸς καὶ φήμῳ ἀσίμνητον μετὰ εὐχαιρίας.
Μῆτ' ἀπένευχε τοῦ σκοποῦ, τοῦ Θεοῦ εὐδοκίῃ,
Ἀλλ' εἰς τὸ πέρας ἔφθασε, τοῦ νόμου βοηθοῦ.
Ὁ Χληρῶν δὲ ἀπίλλαξε καὶ σάσσης τυραννίδος
Τὸς ἀρχομένους ἅπαντας καὶ τ' αἰχμῆς μερίδος.
Ἐλθὼν ἀμίλει καὶ ἰδὼν ἐνίκησε Δημάρχους,
Τὸς γεωρροῦντας συμφορὰς τῶν Ἀρχῶν καὶ Λοιμάρχους.
Τέννομα δὲ Γεώργιος τὸν μαργαρετὴν ἐχθαίρει
Τὸς πρῶτόνους, ὡς χηρὰς φίλων πλείσταται χαίρει.
Τότῃ καὶ Βλαπτοὺς αἰλὸς μέχει τοῦ νῶτος λυπεῖται,
Καὶ διαφυλαπτόμενος πῶς Νέμεσιν φοβεῖται.
Γέροντι καὶ συμβέλιον ἐλεύθερον, ὡς ἔστι,
Ἀλλὰ Λυμάρχαις πολλοῖς ὡς τοῦτο μέγα πένθος.
Καὶ Βασιλέα Κάρολον ἐξέλεξαν ζητωῶτες,
Μηδενὸς ἀναγείοντος ψήφοις πότο δηλοῦντες.
Ἀλλ' ἡ τῶν φαύλων δέλησις ἦν μετὰ τ' ἀφίλειας,
Ἐλθὼν δ' ἡ περιείρεται ὡς μετὰ περιδυμίας.
Μόσχος οἶδεν τε ἔπλετο νόμον ἐνεσχεῖν μόνος,
Ὅτι καὶ τὸν τέννομα αὐτῷ σώζει νόμος.

Ἀφελός

* Αφελὼν γὰρ τὸ ἔλατον κάππα μὴδὲν σημαῖνον,
 Τρέφον γάμμα εἰς ὃ βῶ νῦ, καὶ μόνον ἔσαι μένον.
 Πάλιν δ' ἀναγραμματοποιῶ χρησάμενον ἔνρησις,
 * Ὡς μόνον νόμος γίνεσθαι καὶ Μόσκον εὐφημήσεις.
 * Ω γῆς τε καὶ τοῦ ἕρηνου ἄφρασε παντοκράτωρ,
 * Ω Χεῖρ Δέσποτα ἡμῶν ἀμήτωρ καὶ ἀπάτωρ.
 Τιμωρῆσαι ἐκλόμενον τὸ Βεϊταννικὸν γένος,
 * Ἀφείλε τέτοις πρὸς καὶ ἐν τὸ Βασιλικὸν δένον.
 * Ἐξων γὰρ πρότερον λαμπρῶς πόρρω ταλαπωρίας,
 Εὐφραίνοντι Σπολαῖοντες πάσης δ' ημελείας.
 * Ἦσαν ἅπαντες ἄδυμοι, εἰρήνην ἀγρίως,
 * Ἐχαιρον ἀπαθεῖς χακῶν, ἐπύφον τε παντοίως.
 Αλλ' εἰς ἅπαν ἀντήλλαξε κόρος ἢ ἀμοιρία,
 Καὶ πολλὰς χρόνους ἔπεσον εἰς χακοδαιμονίαν.
 Πάλιν ἢ φιλανθρωπιθεῖς ἔσειλες Ἡμερόνα
 Πρωτότοκον υἱὸν πατρὸς καὶ ἐσθλὸν Κηδεμόνα.
 * Ὃς πέπονθε πλεῖστα κακὰ φυγὰν τῷ Βεϊταννίῳ,
 Τῷ Τυρραννῶν φοβέμενον τότῃ Θπειωδίῳ.
 Σὺ δ' ἀλαζὼν ῥαγίμανες καὶ φέναξ γενονίας,
 * ῥαγείης μέλῃ παρτελῶς ἐνεκα Βασιλείας
 Καρῶν τῷ δευτέρῳ, ὃς κἀλλὴ καὶ φρονήσαι
 Λάμπει, καὶ θείας ἀρεταῖς κοσμεῖσθαι καὶ νοῦσαι.
 * Ὡς ἐν ἀλλοῖς ὁ ἥλιος ἀστροῖς ἔξοχος ἀνίσταται,
 Οὕτω τετονὶ Κάρηλον εἰλκοντα πᾶς θαυμάζει.
 Κῦδος μὲν σάνηων Βεϊταννῶν καὶ φίλαγγλῶν παρὰρχῶν,
 * Εὐσεβῶς ἢ καὶ ἀμειβῶς τέλων παρῶν νῦν ἀρχῶν.
 * Ἦρχε καὶ πρὸτερον ἀπὼν, ἐκέρχεται γὰρ ὁ νόμος.
 * Οἰόμενος γὰρ ὁ Κάρηλος Ἀγγλων ἢ Ἀναξ μόνον.

Εἰς γὰρ μὴ ἔσω Βασιλεὺς, σφαλερὸν κράτος πλήθους,
 Ὅ γὰρ ἦς τέλων καὶ ῥοπὴ λήρες ποιεῖ καὶ μύθους.
 Κῦραι Διὸς ἐτίμωσαν Κόρολον τὴν αἰδοῖον,
 Ἐχέφρονα ποιήσασθαι καὶ Βασιλῆα θεῖον.
 Καλλιόπῃ δὲ μάλιστα δοκεῖ τὴν ἄσλυνήαν,
 Ἥ γὰρ καὶ χαλπαύουσα πῆλαι τὴν ἄδυμνιαν.
 Ὑπὸ Διὸς πεφύλακτο τέκε παρωτοδογία,
 Ἴγα μή τι πειβλασθῇ Ἀρχὴ Θεομοιρία.
 Τῇ πῶσαι γὰρ ἔ Βασιλεὺς, ἀλλὰ ἡ σὰρξ ἐπιήρη,
 Οἶον Χείρως, ὡς ἀνδρωποῖ, ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐν ῥύγῃ.
 Χείρως μὲν γὰρ εἰώδασι κρείττους ἐξαπατῆσαι,
 Καὶ πλείοις μηχανήμασι καὶ δεινοῖς στρατηγῶσαι.
 Ἡ κεφαλὴ τῆς Ὀφείως, ὥλετο μὲν τελείως,
 Ἀλλ' ἡ ἑρὰ καὶ φθίνουσα σάλευε γὰρ ξαδίσως.
 Ὅθεν ἐχέην Ραρίμανες, ὡς οἶον τ', ἀμαυρῶσαι
 Ἐχθρὸς καὶ τῆς Βασιλικῆς θούρῃ μακρὰν ἀπῶσαι.
 Λυκανδρίας τὸ ὄνομα τὸ σὸν σημαίην θέλει,
 Καὶ Μῦσά τις σοὶ σὺ πολλὰς ἄλλαις ἀντὶ δὲν μέλλει.
 Τῷ Φόρκυι σωτέδικας εἰς Ἀρχὴν ἀδικίαν,
 Ἀλλὰ σὺ τάχιστα τὴν σὺν ὅψει παγωλεδείαν.
 Ὑμεῖς τέως συγχάρετε Ἀγροῖ τῇ παρσίᾳ
 Τῆς Βασιλῆας ἡκογτοῦ σὺν Θεοῦ εὐδοκίᾳ.
 Εὐλοφεῖτω πᾶς ἕκαστος Ἀρχὴ Μεγαλοσωμῶν,
 Καὶ ζητέτω ὅς ἡμῶν τε τὴν ἐλεημοσύνην.
 Οὐδεὶς ἔσω ἀσωτελής, ἀχάεις, ἀγνώμων,
 Κόρολος γὰρ ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν ἐστὶ συγνώμων.
 Τὴν ἄνοιαν γὰρ τὴν αὐτοῦ γρόμμοι σαφηνίζει,
 Καὶ βλαβεῖντα δεηῶς αὐτὸν συγχωρεῖν ἀπρεπίζει.

Γινώσκου

Γινώσκω γὰρ ὡς χαρηκτὴρ Θεοῦ Ἄναξ ἐχέειν,
 Καὶ πιαόντων φιλεύσπλασχι· Ἡμεῶν ἐσομένη·
 Καὶ εἰς δεξιὰς ὠφελήσω, ἡ καρδία θαλλέτω,
 Καὶ νοῦς ἡμῶν ἐκώμια εἰς Ἄρχον πηραζέτω.
 Ἡ γλῶσσα χαρῆς μέγας δόξαι ἀντρεπιδότητω,
 Καὶ δέξασθαι Ἄρχοντα ἅπας ἐτοιμαδότητω.
 Θεὸν δοξολογήσωμεν μετὰ ἀχαιεῖαις,
 Ὅτι Κέσρην ἐπέμψεν ἄξιον Βασιλείας.
 Εἰς πάντα ἐπὶ Κέσρην Θεὸς σε μακαρίσει,
 Χειρόφιλον καὶ ὄλβιον καὶ Γαληνὸν ποιήσοι.
 Βασίλευε ὅφρ' Βετανυῶν καὶ Ἀγγλων ἡγμόναι,
 Καὶ τέττες οἰκονομικῶς ἀθωῶν ἐνδαιμόναι.
 Ἀγγλες γὰρ ἔτω διοικῶν Ἀγγέλους γε ποιήσεις,
 Καὶ σὲ τέτων Ἀρχάγγελον ἅπασιν σαφηνίσεις.
 Ἄσπας ἄσπον καὶ κόσμῳ φῶς σὲ πάντοτε λαμπρυνῶς,
 Καὶ ὅφρ' Ἀγγέλων ὁ χορὸς Θεῶν βελαῖς ἀθωῶσι.
 Ἐμὴ ἡ Βασιλεία σε πάντοτε ἀνομεμφή,
 Σοὶ τε καὶ πᾶσι τοῖς ἐκ σὲ πάντων ὑποκλιθήη.
 Φυλαχθεὶν ἀμάρτυρον τὸ ἀνθ' ὅφρ' Κέσρων,
 Καὶ γεννηθεὶν ἡ βελὴ Θεῶν πατρὸς ὅφρ' ὄλων.
 Τειάς ἡ θεῖα πρῶτοιο Κέσρην ἐνλοήσοι
 Τειάδα παίδων, καὶ αἰεὶ ἐνδαιμόνα ποιήσοι.
 Εἵπατε ἅπαντες ἀμύνω ὅς ὅλης τ' καρδίας,
 Νῦν, λόγον καὶ ἐνδύμνημα ῥίψαντες ὑποψίας.
 Ἦδητε Ἀγγλοι Ἀγγελοι, ὅτι Κέσρην πέλοι
 Ὅφρ' εἰς Ἀρχάγγελον καὶ φιλεῖν ὑμᾶς θέλει.
 Ἐπερανίοις ὁ πατὴρ Ἀγγέλοις συγχορεύει,
 Ὅς ὁ ἡδὲ Ἀγγέλων γυνὴ γητῶν βασιλεύει.

Εὐχα·

Ἐυχαισθετε τῷ Θεῷ ἐπὶ πολυπαιδίᾳ
 Καὶ ἐπεὶ πρῶτοιο ὑμῖν πελέση σωτηρία.
 Ἀλλήλους ἀειπῆνίζατε μὴ ἐλευθερωθῆντες
 Ἀπὸ κινδύνου τ' φθορᾶς καὶ πνίγεθ' σωθέντες.
 Καὶ ὃ ἡ ἀπειλείη Νότιο ὑμᾶς καταπονήσαι
 Σάλο, Βορέας ὃ ἐλθὼν ποίησ' ὁδοπορήσαι.
 Δοξάσει γὰρ πατεικῶ Θεῷ οἰκονομίαν,
 Ἀποδιξάμενοι ὑμῶν Ἀρχοντο παρυσίαν.
 Ἐκ Διὸς γὰρ καὶ Θέμις Βασιλεὺς ἐγενήθη,
 Καὶ θεαῖς ἄραις καὶ κλυταῖς μοῖραις ἐπεκοσμήθη.
 Ἐν οἷς ὅντως δέσκεται σιγήνη, Ἄνομία,
 Δίκη καὶ ἅπασ' ἀγαθῶν γῆιν Ἄποεία.

Ἀνάστημα δὲ ἔτερον γένετο ἐπὶ νύκτι
 ῥυθμικῶν τῶν αὐτῶν.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΓΓΛΩΝ.

Λύσον Ἀγγελο λάσας κρίσι.

Ἀγγελο τὸ πρῶτον Λύσον
 Τῷ Θεῷ, ἔπειτα λύσον
 Λάσας Βεϊτανῶν τῇ κρίσει,
 Καὶ ὀρθῶν τῶν νόμων κρίσι.
 Φόρως ἦν ὁ μηδισίας,
 Καὶ τὰς Ἀγγλους δολοφίας,
 Ἡρακλῆς ὃ πολέμους,
 Τοῦτον ἔδοξε νικήσας,

Χάρισι κακοσημήνθ
 Τεισίν, ὅς ὠπλισμένθ.
 'Ου μαχαίραις τε καὶ μόροις,
 'Αλλὰ νόμοις τε καὶ λόγους.
 'Αγιστάσει, ἐξ ἧς πόνθ,
 Γερονάς φέρκωι φόνθ.
 Διαιρέσει, ἐξ ἧς λύσεις,
 Παρσινόμοις ἔσα φθίσαις.
 Καὶ φρονήσει, ἐξ ἧς νίκη
 Γέγνετο, νόμθ καὶ δίκη.
 Κἀρολθ γ' βισιλεύει
 'Αγλῶν, νόμθ ὡς κέλεύει.
 Λύσων 'Αγγελθ ἔν κείσει
 Λάβας 'Αγγλῶν καὶ μὴ πῖσι.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Σφάλματα τινὰ παρεσῆλθεν, ἃ φ' ἔγω διορθῶμαι.

κλύδωνι	} ἀντὶ	κλύδωνι	} ἐν τῇ ὀπισθῇ.
μυδαμῶς		μυδαμῶς	
εἰρηνικῶς		εἰρηνικῶς	
καρδίας		καρδίας	
συνάιδε		συνάιδε,	ἐν τῇ α'. σελίδι.

